

ΑΘΗΝΑ 31-7-2012

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΤΕΑΠΕΠ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Βάσει νόμου που ψηφίστηκε το Φλεβάρη του 2012, βρίσκονται σε εξέλιξη όλες οι αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις κατάργησης των Επικουρικών Ταμείων στη μορφή που τα ξέραμε μέχρι σήμερα.

Τα επικουρικά ασφαλιστικά ταμεία είτε θα συγχωνευθούν σε Ενιαίο Ταμείο (ΕΤΕΑ), είτε θα μετατραπούν σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ).

Με αυτή την εξέλιξη, τα πράγματα προχωράνε ακόμα μερικά βήματα προς την κατεύθυνση που επιζητούσε διαχρονικά η εργοδοσία και η ΕΕ:

- Η απόσυρση του κράτους από τη συγχρηματοδότηση της Κοινωνικής Ασφάλισης
- Η μεγαλύτερη διείσδυση των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών
- Η σταδιακή απαλλαγή των μεγάλων επιχειρήσεων από τις ασφαλιστικές εισφορές
- Η παραπέρα αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, και φυσικά
- Η δραστική μείωση των επικουρικών συντάξεων έως ότου φτάσουν στα επίπεδα επιδόματος φτωχοκομείου

Ήδη με το περίφημο «κούρεμα του χρέους», τα ομόλογα και τα διαθέσιμα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων έχασαν περί το 70% της αξίας τους!!! Στην περίπτωση του Επικουρικού Ταμείου των εργαζομένων στις εταιρίες πετρελαίου (ΤΕΑΠΕΠ) οι απώλειες αυτές ήταν της τάξης των 30 εκατομμυρίων €.

Αυτά, όπως και τα χρήματα των άλλων Ταμείων (κυρίων και επικουρικών), που είχαν αποταμιεύσει οι εργαζόμενοι για τις συντάξεις τους, διαγράφηκαν αυθαίρετα από το κράτος, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποπληρωμή των νέων δανείων προς το διεθνές κεφάλαιο.

Όπως είναι προφανές, η εξέλιξη αυτή κάνει λογιστικά σχεδόν όλα τα ασφαλιστικά ταμεία να φαίνονται «μη βιώσιμα». Με βάση και αυτές τις εξελίξεις, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις στην Ομοσπονδία, πλην της Τ.Α.Ε. (ΠΑΜΕ), επέλεξαν την «ανεξαρτητοποίηση του ΤΕΑΠΕΠ», που θα μετατραπεί σε επαγγελματικό ταμείο. Για την απόφαση αυτή η Ομοσπονδία επικαλείται «ομόφωνες αποφάσεις» των ΔΣ των Σωματείων.

Στην πραγματικότητα, ένα τόσο σημαντικό θέμα δεν συζητήθηκε καθόλου με τους εργαζόμενους του κλάδου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το Σωματείο της ΕΚΟ (το μεγαλύτερο από τους χώρους που καλύπτει το ΤΕΑΠΕΠ) όπου το θέμα δεν τέθηκε σε συζήτηση-ψηφοφορία από τους εργαζόμενους (όπως είχε αρχικά προταθεί), ούτε πάρθηκε για αυτό απόφαση στο ΔΣ της ΠΕΠ ΕΚΟ.

Για τους ασφαλισμένους στο ΤΕΑΠΕΠ, η μετατροπή του σε Ν.Π. Ιδιωτικού Δικαίου, αποτελεί μεγάλο και επικίνδυνο βήμα προς τα πίσω:

- Καταρχάς, τα έσοδα του ταμείου κάθε χρόνο θα μειώνονται, όσο μειώνονται οι μισθοί, όσο μειώνονται οι ασφαλισμένοι εργαζόμενοι και αυξάνεται η εργολαβοποίηση και η ανασφάλιστη εργασία
- Παράλληλα οι εργοδότες που σταθερά μέσω του ΣΕΒ διεκδικούν μείωση των εισφορών τους, κάτι που φυσικά θα θέσει υπό «διαπραγμάτευση» και το σημερινό 1/1000
- Τα αποθεματικά θα «επενδύονται» στο χρηματιστήριο ή αλλού, χωρίς καμία απολύτως εξασφάλιση
- Το ύψος των συντάξεων θα προσδιορίζεται με ενιαίο τρόπο και στο ΕΤΕΑ και στα ΝΠΙΔ, υπό τη δαμόκλειο σπάθη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, η οποία θα συμπιέζει τις συντάξεις προς όφελος της «βιωσιμότητας».

Με τη μετατροπή του ΤΕΑΠΕΠ σε ΝΠΙΔ, οι εργαζόμενοι θα απεμπολήσουν τα αποθεματικά που λεηλατήθηκαν και θα «απαλλάξουν» δια παντός το Δημόσιο και τους εργοδότες από κάθε

ευθύνη που σχετίζεται με την επικουρική ασφάλιση. Με τον τρόπο αυτό θα διευκολύνουν το έργο Κυβέρνησης-Τρόικας.

Ούτε όμως και η «ενοποίηση» των επικουρικών ταμείων αποτελεί θετική εναλλακτική πρόταση για τους εργαζόμενους: μέσω αυτής είναι σίγουρο ότι θα ανακατανεμηθούν ελλείμματα-πλεονάσματα των ταμείων, σπρώχνοντας τις συντάξεις και τις παροχές θεαματικά προς τα κάτω. Από αυτή τη σκοπιά εκφράζουμε την κατηγορηματική μας αντίθεση στην επιχειρούμενη ενοποίηση.

Οι εργαζόμενοι καλούνται να διαλέξουν μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης και οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες σπρώχνουν προς τη μία ή την άλλη επιλογή, χωρίς να διεκδικούν λύση προς όφελος των εργαζομένων.

Το ζήτημα του ασφαλιστικού είναι πάνω από όλα ταξικό-πολιτικό και όχι λογιστικό.

Οι ασφαλισμένοι -εργαζόμενοι και συνταξιούχοι-, έχουν πληρώσει με την εργασία τους τα αποθεματικά των ταμείων και δικαιούνται παροχές και συντάξεις βάσει των σύγχρονων αναγκών τους.

Τα ασφαλιστικά δικαιώματα πρέπει να διασφαλίζονται με ευθύνη του κράτους και να μην αποτελούν έρμαιο του κάθε επενδυτικού τζογαρίσματος.

Η δική μας πρόταση είναι: **ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΘΟΛΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**, που θα εξασφαλίζει συντάξεις και παροχές για όλους, αντίστοιχες των λαϊκών αναγκών.

Στην κατεύθυνση αυτή καλούμε τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους των κλάδων στην οργάνωση του αγώνα ενάντια στις συγχωνεύσεις, αλλά και ενάντια στις αυταπάτες περί «εξαίρεσης» ή «ανεξαρτησίας» των επικουρικών ταμείων.

Να συνειδητοποιηθεί από τους εργαζόμενους ότι ο κίνδυνος να συρρικνωθούν (η ακόμα και να καταργηθούν) εκ νέου και απότομα οι συντάξεις, φτάνει τα όρια της βεβαιότητας. Η απότομη όξυνση της καπιταλιστικής κρίσης και τα τεράστια διαχειριστικά αδιέξοδα του συστήματος θα φορτωθούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην πλάτη των εργαζομένων, προκειμένου να διευκολυνθεί η κερδοφορία των επιχειρηματιών.

Η Ομοσπονδία παρά τις ρητορικές διαφωνίες της περί της αντίθεσης της στα μνημόνια κινείται ακριβώς στην κατεύθυνση και τις επιδιώξεις των κυβερνητικό –εργοδοτικών σχεδιασμών.

Στην πραγματικότητα η Ομοσπονδία (μαζί με μερικές άλλες Ομοσπονδίες με τις οποίες αποφάσισε τελευταία να συντονιστεί) επί της ουσίας μέσω των επιλογών της παγιώνει τις ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση και κατοχυρώνει τις μειώσεις των συντάξεων υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου.

Στη βάση αυτή τους εργαζόμενους και τα σωματεία του κλάδου **να οργανώσουν τον αγώνα τους με συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα - ενέργειες** που θα οδηγήσουν στην ανατροπή αυτής της πορείας, αυτής της πολιτικής Συγκυβέρνησης-Τρόικας.

Διεκδικούμε:

- Πλήρη κρατική εγγύηση των συντάξεων και άλλων ασφαλιστικών παροχών.
- Καμία μείωση των επικουρικών και κύριων συντάξεων. Επιστροφή όλων των λεηλατημένων αποθεματικών στα ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης.
- Να απαιτηθούν οι οφειλές των εργοδοτών – να μπει τέλος στην ανασφάλιστη εργασία.
- Κατάργηση των αντισσφαλιστικών νόμων.
- Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης 60 για τους άντρες και 55 για τις γυναίκες, μειωμένα κατά 5 χρόνια αντίστοιχα στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.